

noget, at sige, at dette efter min Mening er højst uheldigt og misledende overfor Befolkningen. Man skaber et rent fiktivt Begreb, som man kalder *Metalfonden*, og som i Virkeligheden slet ikke er Metal. Vilde det ikke være simplere og klarere og mere forstaaeligt for den jævne Mand, om man brugte Betegnelsen „Metalfond“ for det, der virkelig er Metal, er Guldmønt og Guldbarrer, og ikke lavede dette Begreb, som oprigtig talt ikke vel kan bruges til meget andet end at stikke Folk Blaar i Øjnene med, navnlig naar det ikke skal have nogen virkelig Betydning for Begrænsningen af Seddelmængdens Omfang? Dernæst vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at paa Basis af den egentlige Metalfond, altsaa den Mønt- og Metalbeholdning, der var til Stede den 30. September i Aar, altsaa 72³/₄ Million i Guldmønt og Guldbarrer tilligemed en Smule Skillemønt, kan man efter de nye Regler udstede helt op til 266⁴/₅ Mill. Kr., og naar man lægger den *egentlige* Mønt- og Metalbeholdning, saaledes som den er opgjort i den sidste Nationalbankbalance, til Grund, vil man endogsaa kunne komme op til 298,3 Mill. Kr., altsaa tæt op mod de 300 Millioner. Naar man saa gør Metalfonden op til henholdsvis 125,7 Millioner eller, efter den sidste Balance, til 137 Mill. Kr. i Stedet for, som efter den nugældende Lov, henholdsvis 93 og 107¹/₄, saa finder man, at den saakaldte Metalfond stadig i det ene Tilfælde udgør 42—43 og i det andet Tilfælde ca. 46 pCt. af Seddelomløbet, og det ser jo ret beroligende ud. Men det er altsaa slet ikke Metal — jeg fremhæver det igen —, men kun det rent fiktive, kunstigt lavede Begreb, som man herefter kalder „Metalfonden“ efter den gamle Holbergske Recept: Dette skal være Troja. I Stedet for burde man gaa den Vej, at man, som det er blevet udtrykt, gør netop Metalfonden i dette Ords egentlige Betydning til det faste Punkt i hele vort Pengevæsen. Kandidat Thalbitzer, der er særlig sagkyndig i disse Forhold — jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle faa Linier af en af ham skreven Artikel — har brugt det særdeles rammende Udtryk, at „vor Metalfond netop skulde være det faste Punkt i hele vort Pengevæsen, den Guldkærne, der ikke kan rokkes i Værdi, selv om Forholdene i Udlandet eller Indlandet veksler“, og saa fortsætter han saaledes: „Hidtil har 30 Mill. Kr. af Nationalbankens udenlandske Værdier kunnet dækket 24 Mill. Kr. i Sedler. Efter

de nye Bestemmelser skal de kunne dække 75 Mill. Kr.“ Og saa tilføjer han yderligere: „Er det egentlig betimeligt netop nu at fastslaa ved Lov, at de i Forhold til vore Sedler skal tillægges over den tredobbelte Værdi?“

Her støder vi allerede paa Hovedsagen i hele denne Materie, nemlig paa Spørgsmaalet om *Betimeligheden*. Er det overhovedet betimeligt under en saa ejendommelig og ekstraordinær Situation, som den nuværende, at gøre saa vidtgaaende Forandringer eller, rettere sagt, at slaa saa vidtgaaende Forandringer fast som noget, der ikke for Eftertiden kan rokkes ved? Er dette Tidspunkt paa nogen Maade belejligt for en lille Nation som vor til at skride til en definitiv, varig Omordning af vort Pengevæsen? Jeg tror med det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), at man afgjort maa besvare dette Spørgsmaal benægtende. Man skal aldrig bøje Fremtidens Kaar efter Nutidens Krav, men da navnlig ikke, naar Nutidskravene er saa fuldkommen ekstraordinære, saa afstikkende og rent ud forbløffende forskellige fra alt, hvad der er Regel, Sædvane og Norm.

Og nu kommer jeg endelig til det tredje Punkt med Hensyn til Paastanden om, at den 30 pCts effektive Guldgrænse dog var bibeholdt. Dette er, som allerede berørt af det ærede Medlem fra Æbeltoft, ikke en Gang rigtigt. Jeg ser endda bort fra, hvad jeg nu hører, at Lovforslaget end ikke indeholder den Forbedring udover den kongelige Resolution, som jeg i mit Hjertes Naivitet havde ventet, at det havde udeladt Skillemønten. Nej, det er en Inkurie, Skillemønt er ogsaa godt Guld efter Regeringens Mening. Men Sagen er, som man altsaa allerede har gjort opmærksom paa, at selve den Grænse, som den egentlige Mønt- og Metalbeholdning skulde danne, forskyder sig ved Seddelmængdens Forøgelse derved, at man kan fundere, med en Begrænsning af 10 pCt., Sedler paa danske Statsobligationer efter disses Paalydende. Hvorledes vil derefter Sagen udvikle sig? Jeg er af den Mening, at en af de liberaleste Seddelbanksforfatninger, der er i Verden, turde være den tyske, og efter den er det tilladt det tyske Riges seddeludstedende Bank at udstede Sedler til et Beløb af indtil 3 Gange den virkelige Mønt- og Metalbeholdning. Derefter vilde vi paa Grundlag af Nationalbankens Balance pr. 30. September komme op til et Maksimalbeløb af 217,31 Mill. Kr., det vil sige en Forøgelse udover det i den gældende Fundats tilstaaede af